

Obligacioni ugovor

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 11 | Nivo: Visoka poslovna škola Leskovac

SADRŽAJ

UVOD.....	2
1. Obligacioni ugovor.....	2
2. Zaključivanje obligacionog ugovora.....	5
2.1. Saglasnost volja ugovornih strana.....	5
2.2. Ponuda.....	5
2.3. Prihvatanje ponude.....	6
2.4. Momenat zaključivanja ugovora.....	7
3. Predmet ugovora.....	7
4. Poslovna sposobnost ugovornika.....	7
5. Osnov ugovora.....	8
6. Forma ugovora.....	8
7. Dejstva ugovora.....	9
8. Prestanak ugovora.....	9
ZAKLJUČAK.....	10
LITERATURA.....	11

UVOD

Obligacioni pravni odnosi, kao i svi pravni odnosi, nastaju na osnovu određenih činjenica – pravnih činjenica. Pravne činjenice koje se pojavljuju kao osnovi iz kojih nastaju obligaciono-pravni odnosi, označavaju se jednim opštim i zajedničkim pojmom, izvori obligacije. Klasifikacija tih osnova, a time i izvora obligacionih odnosa, vrši se po različitim kriterijumima. U našem pravnom sistemu se Zakonom o obligacionim odnosima uređuju sledeći izvori obligacija: ugovor, jednostrana izjava volje, prouzrokovanje štete, sticanje bez osnova (pravno neosnovano obogaćenje), poslovodstvo bez naloga (nezvano vršenje tuđih poslova) i zakonske obligacije.

Za naš predmet razmatranja, od naročitog značaja su ugovor i prouzrokovanje štete kao posebni izvori obligacionih odnosa. Obligacioni ugovor i prouzrokovanje štete drugom licu čine najmnogobrojnije i najvažnije izvore obligacija. U okviru ugovora, kao najznačajnijeg izvora obligacionog prava, razmatrana su uglavnom sledeća pitanja: pojam ugovora i autonomija volje; vrste ugovora; elementi ugovora; uslovi za zaključenje ugovora; opšti uslovi za zaključenje ugovora; uslovi za punovažnost ugovora; načini prestanka ugovora i poništenje ugovora – ništavi, rušljivi i zelenaški ugovori. U ovom delu objasnićemo pojam obligacionog ugovora, zaključivanje ugovora, predmet ugovora, poslovnu sposobnost ugovornika, osnov ugovora, forma ugovora, dejstva ugovora, prestanak ugovora.

1. Obligacioni ugovor

Osnovno je pravilo da je ugovor zaključen kad su se ugovorne strane saglasile o bitnim sastojcima ugovora. Volja za zaključenje ugovora može se iskazati na više načina: rečima, uobičajenim znacima ili na drugi način na osnovu koga se sa sigurnošću može zaključiti da se ugovor želi zaključiti. Pri tome je veoma bitno da je izjava volje data slobodno i ozbiljno. Ukoliko je za zaključenje ugovora potrebna saglasnost trećeg lica, saglasnost se može dati u obliku dozvole, pre zaključenja ugovora, ili kao odobrenje, posle zaključenja ugovora. Pravilo je, takođe, da i dozvola i odobrenje moraju biti dati u formi koja je propisana za ugovor koji se zaključuje.

Obligacioni ugovor je, kao i ugovor uopšte, je dvostrani pravni posao, odnosno saglasnost volja dva ili više lica, kojom se, za razliku od ostalih ugovora, postiže neko obligaciono pravno dejstvo. To obligaciono pravno dejstvo najčešće se ogleda u zasnivanju, ali se može sastojati i u promeni ili gašenju nekog obligacionog odnosa. Od ostalih ugovora obligacioni ugovor se razlikuje i po tome što ima prvenstveno

imovinski karakter. ----- **OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO
RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.** -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com